

Ja, det er noget, som ingen Mennesker ved. Jeg kan selvfølgelig ikke sige den højtærede Minister imod, men hvorfor skulde det egentlig blive Tilfældet? Naar det viser sig under de bestaaende Forhold, at der ved et enkelt Baneanlæg kun er een, som er gaaet til Taksation, altsaa har appelleret Ekspropriationsbudget til Taksationskommissionen, skulde jeg ikke tro, at den Omstændighed, at der kom en Overinstans til, vilde animere en hel Mængde til at appellere, tilmed da de risikerer efter vort Forslag at blive idømt de Omkostninger, som Overtaksationen medfører, for saa vidt det skulde vise sig, at deres Klagemaal over den skete Ansættelse var ganske uberettiget.

Jeg forstaa saa godt, at det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen) indtog den Stilling til Lovforslaget, som han indtog, naar den højtærede Minister havde udtalt sig som sket, idet jeg ikke kunde tænke mig, at det ærede Medlem som Medlem af det socialdemokratiske Parti skulde undlade at støtte den højtærede Minister. Men jeg maa nu anmode om, at man ikke i denne Sag ser nogen Politik. Den er ikke forelagt som en politisk Sag, men som en rent praktisk Foranstaltning, som jeg vilde tro kunde være til Gavn for alle og ikke mindst for samtlige Landets grundbesiddende Borgere. Hvad der er til Gavn for den ene i Dag, kan blive til Gavn for den anden i Morgen — man ved jo aldrig, naar Almenvellet kræver, at man skal afstaa et Areal. Derfor skulde de Regler, som her bliver fastsat, være til Gavn for samtlige de Mennesker, som bliver underkastet Ekspropriation.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) havde mere Forstaaelse af Hovedhensigten med vort Forslag og stillede sig velvilligt overfor en nærmere Prøvelse. Men ogsaa han mente, at det kunde maaske være tvivlsomt, om den foreslaaede Form var den mest tilfredsstillende, idet han bl. a. udtalte en Tvivl om, at Ensartethed i Afgørelserne vilde komme frem. Men heroverfor maa jeg sige, at naar det overdrages den højtærede Minister at udnævne Formanden og Over-Skyldraadet at udnævne et Medlem, maa man dog altid gaa ud fra, at disse to Medlemmer vil være retledende ved de fleste Forretninger, der falder ind under Overtaksationskommissionen. Dertil kommer, at man dog ikke kan tænke sig, at Amtmanden i det Amt, hvor igennem den største Strækning af Banen skal gaa, vilde udnævne et partisk Medlem. Det skulde dog nærmest være selvfølgeligt, at

den, der udnævntes til Medlem, ikke maatte være i Slægt med nogen af dem, fra hvem der eksproprieres. Men vi har ogsaa forudsat dette, idet vi har foreslaaet, at der samtidig skal udnævnes en Suppleant for hvert af de 5 Medlemmer, der skal være i Kommissionen.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) bebudede at ville foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, Jeg takker det ærede Medlem derfor og vil udtale Haab om, at den Behandling, der vil finde Sted i Udvalget, maa føre til et gunstigt Resultat.

Stensballe: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne beskæftigede sig med, at jeg var knyttet til Jernbanevæsenet og derfor maaske saa paa Spørgsmaalet gennem Jernbanebriller. Jeg maa dog sige, at de Ekspropriationer, jeg har været med til, har jeg ikke alene været med til paa Jernbanevæsenets Vegne, og i de Tilfælde, jeg har været med for Jernbanevæsenet, har jeg ikke i nogen Maade været interesseret i, hvorledes Ekspropriationen gik, idet jeg har været med som tilforordnet, som den, der har været med til at udstikke en Banelinie, saaledes som der staa i Forordningen af 5. Marts 1845. Men skulde jeg have optraadt paa Jernbanevæsenets Vegne, mener jeg, at jeg maatte have stillet Krav om, at skulde der være en Repræsentant for Grundejerne, maatte der ogsaa være en Repræsentant for Rekvirenten, for den, der rekvirerede eller skulde betale Ekspropriationen. Det vilde jeg mene vilde være rigtigt, thi det er dog, naar alt kommer til alt, de modstaaende Parter. Jeg udtalte dernæst, at hvis jeg fik den Overbevisning, at en Nyordning vilde være paakrævet, var det noget andet, men jeg synes ikke, at der i alt Fald for mig hidtil har foreligget saadanne Eksempler, at man kan sige, det vil være paakrævet at gaa til en ny Ordning. Men selvfølgelig er jeg villig til at forhandle i Udvalget om disse Forhold. Jeg vilde dog mene, at skulde der endelig være Tale om en Overtaksation, maatte man i alt Fald ikke have en lokal Representation deri, det maatte dog være i Undertaksationskommissionen, om jeg maa kalde den saa, at det lokale Element var med til Tilrettelæggelsen af Sagen for den øverste Instans, som skal være den, der skal sørge for Ensartethed og give ligelige Erstatninger Landet over. Jeg mener fremdeles ikke, at den foreslaaede Overtaksationskommission vil byde større Sikkerhed mod Uretfærdigheder, thi hvis